

Forfatter: Schleisner, A. E. M.

Titel: BREV TIL: Panum, Peter Ludvig FRA: Schleisner, A. E. M. (1867-03-25)

Citation: Schleisner, A. E. M. : "BREV TIL: Panum, Peter Ludvig FRA: Schleisner, A. E. M. (1867-03-25)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 399.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-001-shoot-L0018250060010261.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

A. E. M. Schleisner til Professor P. L. Panum.
Berlin, 25. Marts 1867.

Høivelbaarne Hr. Professor!

• • •

Jeg blev aldeles forbauset da jeg i Deres Brev læste, at det var Dem kjært at høre at jeg saa ofte var sammen med vore fælleds Venner, da jeg nemlig i Følge Aftale med en lille Mand med blaae Brilller ²⁾ ikke har skrevet et Ord til et Menneske derom; men jeg fik snart Opklaring derpaa, her er nemlig en ung Dansk i Berlin, der er blevet anbefalet mig af Dr. med. Poulsen, ³⁾ mine Forældres Huslæge, denne unge Mand hedder Ole Jørgensen, og den mindste af vore Venner vilde meget gjerne have at jeg skulde præsentere den unge Mand for dem, da han meente at have gaaet i Skole med hans Fader, der er Klædehandler i Kjøbenhavn. Hvorfor det ogsaa skeete; samme unge Mand har nus. 400skrevet hjem til sine Forældre, at han var truffet paa vore Venner gennem mig, derved er det gennem den fælleds Huslæge, der er en meget stor Patriot, kommet til mine Forældre, som imidlertid næppe ville undre sig over, at jeg ikke har skrevet om det, da de veed jeg omgaaes næsten alle Danske som komme hertil, og jeg skriver næsten aldrig hvem jeg omgaaes, og jeg beder Dem ikke at fortælle mine Forældre Noget nærmere derom, jeg har truffet disse Folk, det er nok. Alt andet har ingen Betydning eller Interesse for Andre. Jeg kan nok tænke, at De vel gjerne vilde vide lidt om hvorledes det gaaer os; med Hensyn til den egentlige Sag seer det kun sort ud. Alt Haabet staaer til Vesten, og der seer det jo efter de sidste interessante Begivenheder kun smaat ud. Det er blevet en urokelig Tro hos vore Venner at ikke en eneste Tomme Jord kommer tilbage med det Gode, og hvis den største af vore V.[s] Deel skulde komme tilbage men derimod ikke den Mindstes, saa vil den Største ikke skilles derfra, ¹⁾ støttet paa politiske og andre Grunde, dette samstemmer vist ikke med de høieste og de Høiestes Ønsker i Kbhvn. Jeg har ogsaa talt med de blaae Brilller derom, og det synes jo som om Meningen derefter blev noget rokket. Efterhaanden som man lærer disse Folk at kjende, opdager man mere og mere hvilken Betydning de have ligeoverfor Befolkningen, navnlig den Største, efter hvis Befalinger de rette sig som efter en Konges, og han paatager sig ogsaa betydelige Bekostninger for Sagens Fremme. De ere prægtige Mænd; men de synes at der i Kbhvn. vises en vis Lunkenhed for deres Sag; omendskjønt jeg gennem blaae Brilller har forklaret dem, at det blot er af Forsigtighedshensyn, synes de ikke tilfredsstillende hermed, det er nødvendig mene de at Befolkningens Nationalitetsfølelse. 401kalder saa skarpt som muligt mod det Fremmede. Hvad der foregaaer i deres Hjem er jo baade mærkværdigt og oprørende. Jeg troer det vilde være heldig om de kunde see fra Kbhvn., at man der fulgte deres Sag med Interesse, det maatte jo skee ganske hemmeligt, men vilde være en stor Opmuntring. Jeg kunde i den Henseende gjøre adskillige Forslag. Deres Stilling er nu her ikke mere saa overordentlig ubehagelig, men der forberedes dem jo ogsaa Ærgrelser nok. Spioner har her været nok af, men de ere kjønt blevne affeiede. Efter Aftale med bl. Brilller, som forresten synes at være betagen af en indtil det utrolige grændsende Ængstelighed for den pr. Regjering, har Bauer nu atter sat sig i Forb. med dem. Jeg har seet Manden tre Gange og talt med ham, han hover mig ikke, og uegennyttig er han sandelig næppe; blaae Br. har en ubegrændset Tiltro til ham. Men der er noget saa uconsequent i hele hans Opræden at jeg ikke kan fæste Lid til dette Menneske, ligesom han ogsaa trods sine philosophiske Anlæg har en afgjort Tilbøielighed for stærke Drikke. Vor mindste Ven er ogsaa begyndt ikke at synes rigtig om ham, saadanne Personer ere altid farlige, navnlig naar [man] sætter saa megen Tiltro til dem som bl. Br., der har faaet Samvittighedsskrupler et Par Gange over at han ikke har fortalt Bauer, at han stod i Forb. med mig, det er dog næsten for galt! Blaae Br.'s Stilling er vist meget ubehagelig. Efterretningerne i de danske Blade om hvad her forefalder ere unøiagtige og ufuldstændige, Biomstændighederne ere næsten det Interessanteste, og de falde aldeles bort. Jeg har ret mange Hilsener til Dem fra vore Venner og fra bl. Br. ogsaa. Jeg har først seet Leilighed til at skrive til Dem i Dag, da mange andre Ting have optaget min Tid....

A. E. M. Schleisner.

Regenburgs Privatarkiv. R. A.